

PROEFSTATION VOOR DE GROENTEN- EN FRUITTEELT ONDER GLAS,
TE NAALDWIJK.

07

Bibliotheek
Proefstation
Naaldwijk

A
3
M
21

Verslag over de werking van Bulbosan en Bulbosit ten opzichte van
Cladosporium fulvum bij tomaat, 1953.

door:
Mej. J. C. Manintveld.

Naaldwijk, 1954.

224 2924

A
3
M

21 Opmerking bij het "Verslag over de werking van Bulbosan en Bulbosit ten opzichte van *Cladosporium fulvum* bij tomaat: 1953".

Uit latere onderzoeken is gebleken, dat de op bladzijde 1 vermelde kunstmatige infectie van de tomatenplanten niet is geschied met *Cladosporium fulvum* doch met een secundaire schimmel, die op oudere vlekken van *Cladosporium fulvum* voorkomt en gedetermineerd werd als *Cladosporium herbarum*. Hierdoor is dus ook het uitblijven van de ziekte verklaarbaar.

Cladosporium herbarum heeft tamelijk kleine, ronde, ééncellige sporen. De schimmel groeit snel op een kunstmatige voedingsbodem.

De sporen van *Cladosporium fulvum* zijn vrij groot, ovaal en vaak tweecellig. De schimmel groeit zeer langzaam op een kunstmatige voedingsbodem.

Profestation voor de Greenen- en Fruittucht onder glas te Naaldwijk

**VERSLAG OVER DE VERKEER VAN NULBOOM EN NULBOUIT t.o.v. GLASPOSTEN PLANTEN
 IN JUNIUS 1953**

Inleiding

Bij onderstaande proef werd de werking van de middelen Nulboom en Nulbuit nagegaan t.o.v. de "bladvlekken"ziekte (*Glaspustula fulva*) bij tomaten.

Opzet van de proef

De proef werd genomen in een steekruimte met tomaten. Per beschikking stonden 3 vakjes van elk 30 planten. Hierin werden de volgende behandelingen in evenwijd uitgevoerd

1. Nulboom.
2. Nulbuit.
3. Onbehandeld.

De planten werden kunstmatig geïnfecteerd met *Glaspustula fulva* door een halve liter sporensuspensie per vakje te verspreiden. De sporensuspensie werd verkregen door roegpustulae met reinisulfaat met water te schudden. Deze kunstmatige infectie vond plaats op 2 April.

Op 2 April werd eveneens de eerste bestuiving van het gewas uitgevoerd. Deze bestuivingen werden wekelijks herhaald, t/m 25 Juni. Er werd 20-65 gr stuifpoeder per vakje gebruikt, afhankelijk van de aantallichtster (bij het jonge gewas 20 gr, bij het oudere gewas 25 gr en later toen de planten geheel volgroeid waren weer 20 gr).

Daar op 1 Mei nog geen "bladvlekken"aanconting werd waargenomen, werd opnieuw geïnfecteerd. Ditmaal werd de sporensuspensie verkregen door aangezette blaasjes met water te schudden.

Op 18 Mei werden de eerste meeldauwvlekjes waargenomen. Vanaf dat ogenblik werd wekelijks in ieder vakje op 30 willekeurige blaasjes het aantal "bladvlekken" geteld (zie tabel 1 en grafiek 1).

Resultaten

Nulboom vertoonde bij de eerste "bladvlekken"telling op 21 Mei de geringste aantasting (2 30 % aantasting t.o.v. onbehandeld). Nulbuit gaf ook een mindere aantasting dan onbehandeld. De aantasting bij dit middel was echter nog 75 % t.o.v. onbehandeld (zie tabel 1 en grafiek 1). Bij de tweede telling werden bij Nulboom en Nulbuit ongeveer gelijke hoeveelheden vlekjes geteld

als bij de eerste telling. Bij het onbehandelde vakje werd echter een aanzienlijke toename van de vliegjes waargenomen. Hierdoor werd het percentage aantasting t.o.v. onbehandeld van de beide middelen veel geringer (n.l. Dalbeem 21 % en Dalbeet 12 %), waardoor ook het verschil tussen de middelen aanzienlijk minder werd. Tijdens de gehele proef nam de aantasting van de behandelde vakjes steeds wat toe, waarbij de aantasting in het vakje behandeld met Dalbeet iets sterker toegenam dan in dat behandeld met Dalbeem. Het aantal vliegjes in de onbehandelde vakjes nam bij iedere telling echter sterk toe. Bij de laatste beschrijving op 25 Juni bedroeg het percentage aantasting t.o.v. onbehandeld bij de vakjes behandeld met Dalbeem en Dalbeet resp. 21 en 13 %. De verhouding tussen de werking van beide middelen en onbehandeld is dus gelijk gebleven aan die bij de tweede telling. Na 25 Juni werd niet meer behandeld maar nog wel 2 x geteld. Bij de laatste telling was de werking van Dalbeet sterk teruggelegen, terwijl de werking van Dalbeem behouden bleef. Dalbeem heeft dus waarschijnlijk een betere werking dan Dalbeet. Hierbij moet echter in het oog worden gehouden, dat de proef slechts in enkelvoud werd genomen.

Conclusies.

1. Beide middelen (Dalbeem en Dalbeet) vertoonden een goede werking t.o.v. *Cladopygus fulvus* bij tenent.
2. De werking van Dalbeem was iets beter dan de werking van Dalbeet.

5 Januari 1954.
De proefnemer,
J. G. Huisveld.

7-1-54
G.H.

Totale aantal "kinderlijden" per 90 kinderen.

Middel	21 Mei	28 Mei	4 Juni	11 Juni	18 Juni	25 Juni	2 Juli	10 Juli
Reibeen	40	61	77	104	150	191	214	277
Reibout	89	91	120	170	263	288	261	636
Geboortelid	121	201	300	462	675	809	833	1286

